

Helveg Petersen få en sådan garanti? Ved at indføje en ganske lille sætning, der siger, at man ikke igen skal have lov til at bryde folkeretten, som det skete i tilfældet med Irak. Hvorfor har hr. Morten Helveg Petersen ikke insisteret på den sætning, der ville gøre aktionen meningsfyldt?

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Det er interessant med de store indrømmelser i forslaget til vedtagelse; først nævner hr. Jeppe Kofod dem, især i sit ordførerindlæg, og så er der de mange håndtag, som hr. Morten Helveg kan se, når det gælder om at få styr på regeringen og folkeretten i forbindelse med fremtidige militære aktioner. Men der er sådan set ikke mange andre end hr. Jeppe Kofod og hr. Morten Helveg Petersen, der kan se de indrømmelser og de håndtag, i hvert fald slet ikke regeringspartierne.

Jeg vil også godt spørge, om det ikke havde været relevant, hvis man – sådan som vi har gjort i det forslag, vi har fremsat fra Kristendemokraternes side – også tager ad notam, at de oplysninger, som indgik i beslutningsgrundlaget i forbindelse med den danske beslutning om at gå i krig mod Irak, efterfølgende har vist sig ikke at holde stik. I hvert fald kan man i høj grad, som vi skriver i vores forslag til vedtagelse, sætte spørgsmålstegn ved dem. Er det ikke også værd at få fastslået i en debat som denne, som er bagud-, men også fremadrettet, fordi vi skal lære af fortidens fejl?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig forsøge at svare på hr. Sjørnsens spørgsmål først.

Der er jo ikke nogen, der er i tvivl om, at vi er kritiske og finder, at argumentationen for den oprindelige intervention var forkert. Hr. Sjørnsen kan vel ikke mene, at vi pludselig skulle mene noget andet. Det har vi sådan set ment hele vejen igennem, så det burde ikke komme som nogen overraskelse for hr. Jann Sjørnsen.

Så til hr. Villy Søvnald: Jeg er lidt træt af den argumentation, der baserer sig på, hvordan vi andre skal se ud i ansigtet; om vi skal smile eller nikke eller grine eller græde. Det synes jeg ikke kan være fundamentet for en diskussion om folkeret.

Vi tager for vores vedkommende udgangspunkt i formuleringerne. Er formuleringerne fornuftige, er de gode, og er de udtryk for radikal politik, så stemmer vi også for dem. Det er en god radikal doktrin, og vi finder, at når man skriver, at fremtidige interventioner skal være i overensstemmelse med folkeretten, indfører man altså også det princip, som vi vil gøre gældende over for den til enhver tid siddende regering – det kan være, det kommer så vidt, at vi selv måtte være i den på et tidspunkt – nemlig at det selvfølgelig skal være i overensstemmelse med folkeretten.

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor hr. Søvnald har så meget imod det. Jeg ville egentlig have troet, at man også kunne stemme for vedtagelsen for SF's vedkommende, fordi det sådan set er ret fornuftige formuleringer, og jeg må indrømme, at hvis jeg lige ser bort fra, om vi skal til at vurdere hinanden på, om vi griner eller græder eller ryster på hovedet eller nikker, eller hvad vi nu måtte gøre, er jeg lidt forbavset over retorikken fra hr. Søvnald.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hensigten med debatter i Folketinget og vedtagelser er at skabe bare en lille smule klarhed.

I marts måned var Folketinget delt i to næsten lige store dele: regeringen og Dansk Folkeparti, der syntes, at der var en klart forankret baggrund i FN for at gå i krig med Irak, over for et mindretal, der sagde, at det var der ikke. På det tidspunkt tilhørte hr. Morten Helveg Petersen mindretallet, og derfor vil jeg bare spørge: Hvad har hr. Helveg Petersen i dag imod formuleringen i hr. Jann Sjørnsens vedtagelsesforslag, der indledes sådan:

»Folketinget konstaterer, at krigen mod Irak skete uden et klart FN-mandat.«

Det er jo det, der skiller her i diskussionen, og medmindre hr. Morten Helveg Petersen insisterer på at få en sådan fortolkning ind i vedtagelsen, vil både statsministeren, udenrigsministeren og Dansk Folkeparti med sikkerhed også næste gang tolke det sådan, at man behøver ikke være særlig bekymret for FN-forankringen og slet ikke mere, end man var sidste gang.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Morten Helveg Petersen tager diskussionen så let, for det er jo lige præcis den afgørende diskussion.